

מליחה וזי"ה

בהלכות דם הפתולגן לעמוד את דיני מליחה למעשה - פירוק בהדחה ראשונה - ולפי פרמ"א ע"כ את החיוב
לדגרות את הבשר - והמנהג לדגרותו למשך חז"י שעה.

1' רמ"א י"ד סי' ס"ט סעיף א', ואחר כך ימתין... ולאו יזי"א דס"ג, וש"ך ס"ק ו'
אחרי ההדחה, ממתינים שבעה יתגב קצת כדי שלאו ימס המלח - אולם לא שיתייבש המלח.

אחרי ההדחה מולחים את הבשר. הראשונים מתארים את סוגי המלח הפכרים למליחה -

2' חולין דף קי"ט ע"א, רב דימי מנהרדע... ומנפילי ליה, ורש"י

לרש"י מותר למלוח ע"כ במלח ע"כ במלח דק - אלא שאם מלח במלח ע"כ זריק אח"כ לנפולו.

3' רמב"ם פרק ו' מאכלות אסורות הלכה י"א, ואין מולחין...'

לפי הרמב"ם זריק למלוח במלח ע"כ.

4' רא"ש חולין פרק כ"ב בשר סי' מ"ז

הרא"ש עסקה שלטא מסתבר שהמלח פ"ס צ"ל ממלח דק.

5' רבינו ירוחם נתיב ט"ו חלק ה', ולי נראה... כונת הרמב"ם

רבינו ירוחם פסב"ר שלטא אסר הרמב"ם את השימוש במלח דק אלא אם הוא דק ביותר.

6' שו"ע י"ד סי' ס"ט סעיף ג' ורמ"א, וש"ך ס"ק י"ח

השו"ע פסק כרבינו ירוחם, ופרמ"א פקד כרש"י אם אין לו מלח אחר.

הראשונים ע"כ נחלקו בשיעור כמות המלח. מקור המחלוקת הוא סוגי המלח במחנות הפוסקת במלות מליחה
בקדשים -

7' ויקרא ה', י"ג

יש חיוב דאורייתא למלוח כ"כ קרבן לפני הקרבתו (לכא נדובר בהכשרת הבשר מדימו)

8' מנחות כ"א ע"א, תמלח למלח את... ת"ע תמלח, ומלח תבונתו... דקדורה, רש"י, ותוס' יתן

רש"י ותוס' הבינו ש.תמלח' בא לפקד ע"כ זריק, אע"כ כבינה' -

9' תורת הבית דהרשב"א בית ג' ע"ג, ולענין מליחה... ומלח ש"כא פכ"א

הרשב"א ע"כ פקד ע"כ מליחה ע"כ פ"ד דים מצב שהמלח שואב את הדם מכל פחתיכה.

10' מרדכי חולין סי' תשי"ט, וכן דקדורה, מעשה... בפנים אסורה'

לפי המרדכי בא הפסוק לפחמיר שלטא די במלח, כבינה', ואם מלח את הבשר מ"ד אחד בלבד לא
פושט.

11' שו"ע י"ד סי' ס"ט סעיף ד' ורמ"א, וש"ך ס"ק כ' וכ"ב

לכתחלה ימלחן פ"ס מ"ג פ"ד דים ובדיעבד פסק השו"ע כרש"י תוס' ופרשב"א, ופרמ"א מחמיר לדברי
המרדכי שאם מלחו מ"ד אחד בלבד ימלחן שנית, ואם עברו י"ב שעות מצב שמלחו אין לו תקנה במליחה
שנית אלא י"ג.

12' שו"ע סעיף ה', וש"ך ס"ק כ"ד

פחותה את הבשר תוך שיעור מליחה זריק למלוח את מקום פחתה, אולם לאחר שיעור מליחה א"כ אומרים
שהמליחה כבר שאב את הדם כשמקום לפחתה צ"ל פ"ה בפנים.

בסוגיות שלמדנו בדין מליחה פוזכר זמן, שיצור מליחה. פפוסקים נחלקו בשיעורו - ופואו שיצור אורק פזמן שפבר ז'ריק לטבת במלחו קודם שידיחנו, וקודם לזב אדיין לא י'א כ' ד'.

¹³ תוס' חולין דף קי"ב ע"א ד"ה פנ' מי' מדיפירש בהלכות גדולות... ד' ז'י'

הפ' ד"ה ד"ק ששיצור מליחה פואו כשיצור ז'ייה שפרי אמרו, מליח כרותח' - וכו' פשיצור פואו פזמן שפ"פ לוקח לז'לות את הפתיכה א' פאש.

¹⁴ שו"ת תרומת הדשן סי' קס"ז, דלשיצור ז'ה', אכן נראו'...

לפי פרמב"ם שיצור ז'ייה פואו י"ח דקות, אב' רוב פראשונ'ס למדו שתלוי בגודל הפתיכה וכן פאנפ' ל'פחמיר ל'פצורו במלחו למשק שצ' שלמה מפנ' עין חתיכת בשר של'א תל'ה בשע'.

¹⁵ שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף ו' ורמ"א, וש"ך ס"ק כ"ו

לכתחלה ישפ' פבשר במלחו למשק שצ', ובדיצבד סומכים א' דברי פרמב"ם - אלא שש"ך פירש בדיצבד - פ' כב' נ'הש'.

¹⁶ גדול מרבה ד"ה כאן

לפי גדול מרבה לא פחמיר פש"ך אלא בשע' לא יותר מ"ח דקות, אב' פ' שפ' במלחו למשק חז' שצ' מותר ל'שלו לכתחלה.

⁵ ולי נראה שזריך שתהא דקה שלא תפול חילך וחילך ולא דקה

מן הדקה כקמח וחולי שזו כונת הרמב"ם.

⁹ ולענין מליחה לקדרה צריך שיתן מלח משני הצדדין ואעפ"י שנתן הרבה מן הצד האחד צריך שיהפכנו ויתן מלח מן הצד השני וכדאמרינן בההיא דמנחות כיצד הוא עושה מביא האבר ונותן עליו מלח והופכו ונותן עליו מלח ומעלהו ואמר אביי וכן לקדרה ואינו צריך לכסות את כולו במלח וכדאמרינן התם יכול תבוננו כבינה ת"ל תמלח. ומיהו מסתברא דוקא בשבפשר לו כגון ארוזין ותרגולין ואי נמי בבני מעים באותן שמחזיקין בהם דם שא"א למלוח אותן מפנים אא"כ אתה ממלא כל חללן מלח אם מולחין אותן יפה יפה מבחוץ שפיר דמי שהרי המלח שואב הוא ומפליט ואפי' היתה חתיכת בשר עבה המלח מפליט את דמה ומושכו מבפנים ומאי שנא הכא

¹⁴ **שאלה קמז** מרגלא בפומיה דאינשי שזריך הבשר לשהות במלח שעה אחת יש שום סמך או ראייה על זה:

תשובה יראה דאין צריך כל כך סמך או ראייה לשיעור זה ד"ל שנהגו העולם כדברי א"ז ושערי דור"א דכתבו דשיעור מליחה כשיעור לליית אותה חתיכה עלמה לפי גדלה ועוציה והואיל ואין שיעור זה שוב בכל החתיכות קצבו העולם להם שיעור מוגבל ותפשו שעה לשיעור זה אכן נראה בשעת הדחק כגון לכבוד שבת ולכבוד אורחים יש לסמוך אדברי הרמב"ם דכתב בסתם דשיעור מליחה הוא כמהלך מיל דהיינו חלק שלישית שעה פחות חלק ל' מן השעה כמו שהוכחנו ממהלך אדם ציונוי עשר פרסאות ציוס ציונוי שהוא י"צ שעות. ומרדכי כתב נמי בשם ראב"ה דמלא בשם רש"י דשיעור מליחה היינו מיל כתב דלא נהירא ליה שיעור ללייה משום דללייה תליא בגודל האש:

פּשעלע באַרוינן במליחה פּוא פּדחה אַחרונג-

¹ חוּלֵין דִּי קוּי'ע אַ"א, אַמֵר שַׁמַּח אִין פּבֵּשֶׁר... בִּי אַבְחָא (תַּנְיָא)

אַחֵר מֵלִיחָה יֵשׁ חַיִּב לְפָדִיחַ אֶת פּבֵּשֶׁר

² עֵס, רַב דִּימֵי... וּמַנְפִּי' לִיפֵי, וְרֵשִׁי דִּיפֵי וּמַנְפִּי'... לְבַדַּע בֵּיפֵי

רַב דִּימֵי פִּסִּיר אֶת פּמֵלַח פּבֵּלֹאָד מִדָּם

³ רִי'ן פּרַק כֵּל פּבֵּשֶׁר (בִּרְיָ' מִבִּי סוּף אַ"א) דִּיפֵי אִין פּבֵּשֶׁר... שַׁעֲלִי'

פֵּשֶׁר שְׂתֵי פּדַחֲוֹת שַׁלְאֲחֵר מֵלִיחָה לְכַאֲוֵרָה פּוא שַׁפּראַשְׁנֵי פִּיא בַּמְקוּם נְפִי' וּפְשַׁנְיָה פִּיא פּדַחֲוֵי.

⁴ שׁוֹעַ יוֹדִי' סִי' סִי' סִי' סִי' ז' דַּבְרֵי פּמַחְבֵּר, וְשִׁקְ סִי' קִי' כִּי' ז'

אַחֵר לְמַר פּמֵלִיחָה מְנַחֵם אֶת פּבֵּשֶׁר בְּכֵלֵי שְׂאִינֵן מְנַקֵּב לְפָדִיחוֹ -וּלְכֵן זִרִּיק לְדַקְדַּק שְׂכַל פּמֵלַח פּבֵּלֹאָד דָּם יוֹסֵר אֲזִי לְפָנֵי פּנַחַת פּבֵּשֶׁר בְּכֵלֵי כִּדִּי שַׁלְאֵי יַחְזוֹר פּבֵּשֶׁר וּבַדַּע מִן פּמֵלַח אַחֵרִי שְׂכַבֵּר אִינֵן מְפֵלִיט־אֲחִי' כִּי נְפִי' לְפָדִיחוֹ פּעִמִּי'ס.

⁵ רַמֵּא... פּמֵלַח שְׂבִירֵי, וְשִׁקְ סִי' קִי' כִּי'... וְדוּק'

לְאֵ בַרוּר אִם יֵשׁ כַּאֲן מַחְלֹקֶת בֵּין פּשׁוּעַ וּפְרַמֵּא -שַׁפּרַמֵּא אִין מְזִרִיק פּדַחֲוֵי שַׁלְשֵׁ פּעִמִּי'ס בְּכַל אֲוֹפֵן וְאִילֹא פּמַחְבֵּר פִּי'ה מְקִידֵ בְּשֵׂתֵי פּדַחֲוֹת אִם אִינֵן מְדִיחוֹ בְּכֵלֵי -אִו שַׁלְכֵּעַ זִרִּיק נְפִי' אִו שְׂאִיפֵה אֲזִי שְׂתֵי פּדַחֲוֹת. פּרַמֵּא אִם פּוֹסִי' מֵאוּתֵר לְפָנֵיךְ אֶת פּבֵּשֶׁר אֶם פּמֵלַח שַׁעֲלִי בְּכֵלֵי שְׂאִינֵן מְנַקֵּב אִם יֵשׁ בּוֹ מִי'ס.

⁶ שׁוֹעַ סִי' חֵי וּרַמֵּא... כַּח זִרִּיק, וְאִין חִילֹק...'

בַּדַּעֲבָד פּבֵּשֶׁר מוֹתֵר אִם פּדַיחוֹפּוֹ פּעִם אַחַת וְלֵאָד נְפִי'וֹ, וְאִין חוֹשֵׁשִׁם שְׂבַדַּע דָּם אִו שְׂבַדַּע אֶעֱס חֵלֵב אִם פּבְּכֵלֵי חֵלֵב'.

⁷ שׁוֹעַ יוֹדִי' סִי' סִי' סִי' סִי' ז' דַּבְרֵי פּמַחְבֵּר, וְשִׁקְ סִי' קִי' כִּי' ז'

לְפִי פֵּשֶׁק אִי' זִי שֵׁשִׁם אֵלְאָד כַּגְדָּד פּדָם וְלִפִּי פּרַמֵּא אִם שְׂאִינֵן חַנְיָן בַּשַּׂאֵר אִיִּסוּרִים זִרִּיק שֵׁשִׁם כַּגְדָּד פּמֵלַח.

⁸ זִי' סִי' קִי' יֵט... כֵּל מוֹרֵי פּוֹרַאפֵי'

לְפִי פּמַפְרֵשֶׁד זִרִּיק שֵׁשִׁם כַּגְדָּד פּבֵּשֶׁר מִשּׁוּם חַנְיָן אַבֵּל לְאֵ נְפִי' כֵּן מְפִי' שְׂאִין פּדָם נְקֵרַא דְּבּוֹק לְבֵשֶׁר.

⁹ עֵס בַּרַמֵּא, וְאִו לִיכָא סִי'... בְּכֵלֵי שְׂנֵי מַבְשֵׁלֵי, וְשִׁקְ סִי' קִי' זִי' וְלֵי' חֵי'

בַּמְקוּם אִינֵן פּפּוֹסֵד מְרׁוּבֵף אִנֵן מְחַמֵּרִים שְׂדַבֵּר חַרְיָ' מַתְבַּשֵׁל בְּכֵלֵי שְׂנֵי

¹⁰ עֵס בַּרַמֵּא, וּבֵשֶׁר יֵבֵשׁ... באַחֲרוֹנֵה'

בֵּשֶׁר שְׂנַמְלַח וְלֵאֵ פּוֹדַח לְעוֹדֵם אֲזִי שְׂנַתִּיבֵשׁ וְאֲחִי' כִּי נַתְבַּשֵׁל לְאֵ נְאִוֵר

¹¹ עֵס, מַלְחָה... וְשִׁקְ סִי' קִי' מֵי'

מֵלַח שְׂכַבֵּר פּשְׁתַּמְשׁוֹ בּוֹ פּעִם אִין לְפִשְׁתַּמְשׁוֹ בּוֹ פּעִם אַחֲרַת מַחֲשֵׁשׁ שְׂכַבֵּר פֵּט כּוּחוֹ, וְאִם מֵלַח בּוֹ יַחְזוֹר וּיַמְלַח אֶת פּבֵּשֶׁר בַּמֵּלַח אִי' -אַבֵּל אִם כְּבֵר נַתְבַּשֵׁל מוֹתֵר כִּי.

¹² פִּרִי חַדָּשׁ סוּף דִּיפֵי מַלְחָה, כַּתְבֵּי פִּרִי בַת־חֵי...'

פּרִי חַדָּשׁ פִּתִּיר אֲפִילֹא אִם לְאֵ נַתְבַּשֵׁל שְׂפִרִי אִין פּפּוֹלְכֵף כַּתוּסִי' שְׂאֲחֵרִי שִׂעוֹר מֵלִיחָה פֵּט כַּח פּמֵלַח.

וּפְנֵי, רַאִינֵן בַּתוּסִי' שְׂפּוֹפֵה מַלְחָה שַׁעֲלִי מַפְלִיט דָּם וְאַחֵר כִּי מַפְלִיט זִירֵי, וְכֵל זַמֵּן שְׂמַפְלִיט זִירֵי אִינֵן בּוֹדַע דָּם. לְמַדֵּן עֵס שְׂפּוֹמֵלַח בְּכֵלֵי שְׂאִינֵן מְנַקֵּב בּוֹדַע פּבֵּשֶׁר פּשְׂקוֹץ בְּזִירֵי מְדִיחוֹ מְפִי' שַׁלְכָא נְאִוֵר, אִי'דִי דַּעֲרִי' אֵלְאֵד בַּנְּעֵשׂ מֵמֵלִיחָה אַבֵּל לְאֵ בַּנְּעֵשׂ לְכַבֵּשֶׁה. פּתוּסִי' בַּחוּלִין אֲוִסְקִים בַּמְקֵרֵף וּמַלְחוֹ אֶת פּבֵּשֶׁר בְּכֵלֵי מְנַקֵּב וְאַחֵרִי שִׂעוֹר מֵלִיחָה -לְאֵ פּדַיחוֹ אֶת פּבֵּשֶׁר וּפְנִיחוֹפּוֹ בְּכֵלֵי אַחֵרִי שְׂאִינֵן מְנַקֵּב וּנְתַמְלָא פּבְּכֵלֵי זִירֵי. נְקֵרַא זֵב נְקֵרַא בּוֹסוּקִים, מַצַּשֶׁה רֵשִׁי'.

¹³ תוּסִי' חוּלֵין דִּי קוּי'ע אַ"א סוּף דִּיפֵי וְדָיִם, וּפִיכָא שְׂפּוֹפֵה פּבֵּשֶׁר בַּמֵּלַח...'

לְפִי רֵשִׁי' זִירֵי פּוֹיזָא מִן פּבֵּשֶׁר אַחֵרִי שִׂעוֹר מֵלִיחָה אִין אֵלִי' סֵם דָּם אֵלְאֵ מוּחֵל, וְכֵן פּדָם שַׁעֲלֵ מַלְחָה פּמַתְעַרְבֵר בְּזִירֵי פּפּוֹא אִין בּוֹ כִּדִּי לְאִוִּסוֹר אֶת פּבֵּשֶׁר מְפִי' שְׂכַבֵּר נַתִּיבֵשׁ. פּתוּסִי' מְחַמֵּרִים וְחוֹשֵׁשִׁם שַׁנְאֵי יֵשׁ אֵל פִּזִּירֵי עֵס דָּם מְפִי' שְׂפּוֹפֵה לְפּמַחֲמִיר.

14 'שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף כ' דברי המחבר... ואפילו בכלי שאינם מנוקב'

השו"ע פסק כרש"י וחשש לשיטת התוס' לכתחלה שפחז"ר אוסור ואוסר. ובענין לזה שאנו חוששים שיש על פז"ר שם דם, אנו גם מחמירים לכתחלה לחשוש שפדס שבמלח לא נתייבש לגמרי ויש בו כדי לאסור, ולכן הרוצה למלוח בשר לאורחא אינו יכול למלוח בשר לרכשירו ולפניחו במלחו לפתייבש אפילו בכלי מנוקב שפרי אחרי שימור לטפליט את כל זירו לא נכח לומר איידי דזרידי ושוב יבלע את הדם שבמלח.

אלכא- שעדיין ז"ע, אם אנו באמת חוששים שיש על פז"ר פולחא אחרי שיצור מליחה שם דם- איך אפשר לבלע בשר עם אחרי מליחה פרי עם הבישול וז"ל ולמה אין על פז"ר הפולחא חשש דם!

15 'ש"ך ס"ק פ"ה, דודאי טעם הדחה...'

לפי התוס' הדחה סותרת את נקב' הפליטה וכל מה שז"ל אחרי הדחה- בין ז"י בישול ובין ז"י חיתוך- אין עליו חשש דם.

ואיכ- יש לנו שתי סבות להדחה אחרונה- להפסיד את המלח הבלוע מדם וגם לסתום את נקב' הפליטה.

16 רמב"ם פרק ו' מאכלות אוסרות הלכה י', והשגת הראב"ד

לפי הרמב"ם אין נקב' הפליטה נסתמים ז"י הדחה בלבד אלכא ז"י חליטה- דהיינו שמעליכס את הבשר לתוך מים רותחים. הראב"ד חולק וסובר שאין לזרק בחליטה.

17 'שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף י"ט ורמ"א

השו"ע הביא את שיטת הרמב"ם אבל לפי הרמ"א אין המנפח להחמיר ולחייב חליטה.

לגבי אדם הפסולה של מצה רש"י- דין פז"ר פולחא אחרי שיצור מליחה- שחשש השו"ע לשיטת התוס' לכתחלה בלבד, החמיר בה רמ"א אפילו בדיעבד-

18 רמ"א שם סעיף כ', פז"ר אוסור, וש"ך ס"ק פ'... נכדי קליפה, וס"ק פ"א... קליפה'

הרמ"א החמיר בדיעבד לאסור כדי קליפה מלבשר ששרה באותו פז"ר, ומפרש"ל החמיר לאסור את כל מה שפ"ה בתוך פז"ר וזו כדי קליפה למעלה מן.

19 שם ברמ"א, וכן אם היה בכלי... זירו כרותח'

עם לפי רש"י שאין על פז"ר שם דם, אם הונח בשר אחרי שיצור מליחה אבל טרם הודח בכלי חלבי וז"ל מן זיר אוסר את הבשר משום בשר בחלב, ולפי התוס' שלאחר שיצור מליחה פ"ה תוקף המלח אצל הרמ"א שם כח פז"ר פ"ה- ולפי ראונו שפרימ"א סמך על שיטת התוס' במקום הפסד מרובה.

20 ט"ז ס"ק נ', וש"ך ס"ק פ"ט... והוא פשוט'

הט"ז אוסר את הבשר עם כל החלבי פ"ה נקי, ופקשה עליו פ"ה שז"ל שניאסר מ"ד הוא מדין מליחה (שפרי בלעז לכבישה סוברים פ"ה פ"ה שלכא שייך כבישה בכלים מפני שלכא נקרא כבש צד לאחר מצ"ע ואז פ"ה בבלעז בכלי כבד אינו בן יומן- ואפילו פז"ר פרי למדנו שלגבי כלים עם זיר לכא נקרא כבש בפחות ממצ"ע) ופרי אין מליחה לכלים לטפליט!

ופנה, השו"ע אוסר לחתוך בשר שנמלח אבל טרם הודח לחשוש לשיטת התוס', ואם אשה כן פסבין און פ"ה-

21 רמ"א שם, ויש מתירין... עליו פז"ר

דברי הרמ"א תמוהים- שא"ל לטעמי את פסבין מדין אין מליחה לכלים- ופרי אין מליחה לכלים פירוש שאין מלח מפליט טעם הבלוע בכלים, אבל פסבין בולע ז"י מליחה ואם לא יאצילנו מלח אין לנו לחשוש שיבא לחתוך בו רותח!

22 'ש"ך ס"ק פ"ח

הש"ך פירש את דין הרמ"א משום דם מ'שרק שריק ולאו מדין אין מליחה לכלים, אלכא, שעדיין יש מקום לטעמו- פרי פ"ה ופ"ה נחלקו אם אמרנו דם מ'שרק שריק בכלי מנוקב ולכתחלה מחמירים לדברי פ"ה שם כלי מנוקב שמלחו בו בשר נאסר- ולמה פקד הרמ"א כן בסבין?

23 ט"ז ס"ק נ"ג, ונקודות הכסף ד"ה וקשה

הש"ך פסביר שדוקא בכלי מלח בו מחמירים לומר שבוטע, אבל סבין שחתך בו את הבשר לכא נאסר

למדנן את שיטת פתוס' במעשה רש"י שגם אחרי שיצור מליחה צדיין יש דם בזיר פויזא מופשר עד שידיח את השר כדי לטתוס את נקבי הפליטה. ראיון גס שאחרי שפלט פבשר את כל זירו דא שייך למור, איידי דארידי' ופבשר מוכן לבלוע.

¹ר"ן פרק כל הבשר (בר"ף נ"ב ע"א) ד"ה ופרה ר"י ז"ל... ואיון מפאפא'

הביו יונג אסר להשקות את הבשר במלחו אחרי פליטת כל זירו מחשש שיבלע דם מפדס שבמלח ובלחלוחות בזיר שעליו, ופרשב"א פדדיר את זמן פליטת כל זירו כשתים עשרה שעות.

²ש"ע י"ד סי' ע' סעיף ה', וא"ז ס"ק י"ג... בעין

לכתחלה מחמירים שלאו להשאיר את הבשר במלחו ליותר י"ב שעות אבל בדיעבד אין לאסור את הבשר ופולטו לפי פירמ"א לעיל שחשש לשיטת פתוס' שזיר פויזא דאחר שיצור מליחה יש שם דם, לא פחמיר אלסא כשפבשר מונח בכלי שאינו מנוקב וישב בזיר אבל כשפבשר מונח בכלי מנוקב אין לאסור את הבשר מחמת שירי פדס שבזיר ובמלח.

ופנה, לעיל למדנן שמתר למלוח פרבה חתיכות בשר יחד ואין לחשוש שיבלע דם זו מלו אבל אסור למלוח עופות ע"ד מחשש שפדעים ימרו את פליטתם ע"ד כשפאופות צדיין פולטים דם ופדעים יבלעו מפדס הנפלס. אחרי שלמדנן את דין כבישה ומליחה נחזור לעמוד את דניס אלו בדיעבד.

³ש"ע י"ד סי' ע' סעיף א', דנו', ורמ"א... פראשונר'

למרות שפתוס' הסבירו שאין לחשוש שפבשר יבלע מפדס שבזיר פמתקב"ז בזמות. מנהג אשכנז להפוך את הבשר באופן שלאו יתקב"ז זיר בזמות, ופרמ"א פוס"ק שמתר למלוח בשר פשמייס בלסא פדחה בינתיים אין לחשוש שפדעים יבלעו פמלח פשני דס שפרי הבשר צדיין מפליט זיר ואחרים, איידי דארידי'.

⁴שם בשו"ע, אבל בשר... ורמ"א... ופכי נפוט'

שיטת פמחבר פיא שאם מלחו ד' ע' ע"ז נאוסר כדי קליפה מפדס, ופרמ"א אוסר כולו מחשש מן.

⁵שם ברמ"א, ודוקא דלית בהו'...

כשיש קשקשים על פדעים בשעת מליחה דא רפו קרמייפו ושיצור פליטתם פוא כשיצור פליטת דם מצו"ל ומחילסא אנו מוחרים איידי דארידי' ואינום נאוסרים.

⁶ש"ע שם סעיף ב' דברי פמחבר, וש"ק ס"ק ז'

אם פדס בלבד פ"ה מלוח דא נאוסר מחמת פצו"ל שפרי אפילו אם פמלח שעל פדס יפליט קבית זיר מפצו"ל אין פזיר אסור - אין לחשוש שפמלח יפליט דם.

⁷רמ"א שם... פזיר שרי', וש"ק ס"ק י'

לפי פמחבר אין פבדל בין אם פדעים פיו למעלה מפאופות או מתחת לעופות ובכל אופן נאוסר כדי קליפה, אבל לפי פירמ"א שאם מונחים זה אי"ל זה אוסרים את הכל יש לנן קולסא במקרה ופדעים מונחים למעלה מפאופות שאין דם עלה למעלה ולסא נאוסר אלסא כדי קליפה במקום שבא פדס במגע עם הבשר מפני שדם אינו עולה למעלה.

⁸שם ברמ"א, וכן אם דא פניח... אצ"פ ששניהם מלוחים', וש"ק ס"ק י"א

אחרי ששפו עאופות במלחם שיצור מליחה אין במה שיוזא מפס כמות משמעותית של דם שתאסור את פדעים.

⁹שם, ואם נמלחו דעים... דאין מליחה לכלים', וא"ז ס"ק ז'

לפי פרשב"א שר אוסורים (חז"ל נדס) שנבלעו בכלי צ"י מליחה יוזאים ג"כ צ"י מליחה - אבל כבר למדנן שפפככה פיא כשיטת פתוס' שאין מליחה מפליטה שם אוסור מכלי לאסור את פמלח בו בדיעבד.

במחצית ראשונה של המלחמה הרבה חתיכות בשר ביחד - אבד דגים שנמלחו עם אפוחות נאסרו ע"י בליעת דם הנפלט מהאפוחות - פיות ופדגים גומרים את פליטתם מהר וכבר אין לומר, איידי דזרידי, פראשונם וסגורים מלפני נאסרו פדגים חלוצים ואין להם תקנה ע"י מליחה שנייה לפזיז את פדגם הבדוא -

1' ר"ן פרק כל הבשר (בר"י מ"א ס"ז ע"ב) ד"ה דגים, ומדארינן... מוליאתו אסור

לשיטת הרמב"ם - שאין מליחה מוליחה את כל פדגם ולכן אין לבשם את הבשר אחרי מליחה אלא ע"י חליטה לעזר את פליטת יתר פדגם - הסביר הר"ן שדוקא בבשר שפדגם פושט בו מצולם לא פירש ולא נאסר מותר לאכול את הבשר אחרי מליחה אבד בדיגים שבדעו דם שכבר פירש מהאפוחות פרי כל פדגם שבדיגים פוּא דם אסור ואין מליחה מוליחה את כולו ומליחה לא נותר ע"י מליחה.

2' ע"ה בר"ן (בר"י מ"ב ריש ע"א) ואין... נכונה, ואע"פ... אין עובר עליו

לפי הר"ן ייתכן ומליחה מוליחה את כל פדגם ומה שנשאר פוּא מופל ולא דם. ואפילו אם תימני לומר שפוא דם פרי לאסור מליחה פוּא דם שמלחו ואיסורו נדרבנן ופם פתירוהו אחרי שמלח את הבשר כדין. אבד אי"כ דם שפ מלח באמת אין תקנה לדג שבדע דם ע"י מליחה -

3' ע"ה, וכי תימח... ע"י המלח לגמרי

שיטת הר"ן היא שאין מליחה מוליחה אלא דם הנמלח בחתיכה מטבע אבד דם שבדע ממקום אחר אין נפלט ע"י מליחה.

4' ע"ה, אבד הרב רבינו יונה... מדארינן דאידיך כדגים ואפוחות

רבינו יונה סובר כוון הר"ן שבמקרה כוון פדגים שנמלחו עם אפוחות אין מליחה מוליחה דם הבדוא ממקום אחר, אבד חתיכת בשר שבדע דם מחתיכה אחרת כשפחתיכה פראשונם שרם נמלחה - אם אחר"כ מלח את החתיכה כשם שמלח יפליט את דמה פשעית כן - אבד דמה - יפליט עם את פדגם הבדוא ממקום אחר.

5' תורת הבית דהרשב"א בית שלשי שער שלשי, וכן ראיתי... בעיני

הרשב"א כתב בשם רבו ממליחה שנייה תוציט עם דגים ואם לבשר שבדע דם ממקום אחר לאסור שנמלח - וחלק עליו.

6' ש"ע ו"ד סי' ע' סעיף ב' דברי המחבר וש"ך ס"ק כ"ז, כ"ח, וכ"ט... אכ"ע, ורמ"א... מליחה

שיטה ראשונה היא הר"ן, שנייה היא רבינו יונה, שלישית רבו של הרשב"א - ופסק הש"ע כר"ן לכתחלה שאין מליחה מפליטה דם בלוא אפילו אגב דמו פשעית, ובדיעבד כרשב"א בשם רבו שאפילו מליחה שנייה מפליטה דם בלוא.

7' רמ"א ע"ה ב', ופא דארינן דאם פדג תפל...

הרמ"א פסק כרבינו יונה שאין מליחה שנייה מוליחה דם בלוא. אבד אם פדגים לא נמלחו מקודם כשימלח אותם י"א דם שבדעו אגב דגם וזירם.

ולכאורה, לפי המחבר שפסק בדיעבד כוון הרשב"א בשם רבו שאפילו מליחה שנייה מוליחה דם בלוא עם פדגים שנמלחו עם אפוחות יש תקנה למלוח את פדגים שנית -

8' ע"ה ע"ה ס"ק ו'... נסרק בהם ביותר

עם לפי הש"ע אין מליחה שנייה מוצעת לדגים מפני שדם הנבדע בהם מתחבר עם פדגים באופן חזק במיוחד.

ופנה, לפי הרמ"א שהפליטה היא כשיטת רבינו יונה שמליחה מפליטה דם בלוא אגב דמה פשעית של מחתיכה, יש לחקור איך פדגין בבשר פשוט מלוחו - וכבר פלט רוב דמו - אם בלע דם ממקום אחר פאם עם פדגם שבדע יפליט עם פזיר הנפלט מנו -

9' רמ"א סעיף ו', ויש אומרים... אין להחמיר כע"ה, וט"ז ס"ק ט"ז... אכ"ע

כל זמן שהחתיכה מפליטה זיר מפליטה עם דם שבדע מחתיכה אחרת - מציקר פדגין תוך י"ב שעות נאסר שנמלחה, ובהפסד מרובה ע"כ שעות. ואם פודחה פחתיכה אחרי ממליחה אפילו אם בלע דם תוך י"ב שעות נאסרה.

10' ע"ה ברמ"א, וכד שכן... שרי בדיעבד, וש"ך ס"ק ע"ז... בלע זיר, וס"ק מ'

כשנפל הבשר לתוך זיר בכלי מנקב אמרין איידי דזרידי כל זמן שעדיין מפליט דם אבד אחרי שיצור מליחה בלע זיר דם ממליחה שנייה עם לא תוציט לפי הרמ"א. ואפילו בלע שפ שיצור מליחה קודם שנפל זיר ידחנן ומליחנן שנית.

11' ע"ה ס"ק ע"ט... אכ"ע

הפדחה שבין המליחות אין פירוש פדחה גמורה שזו סוממת נקבי הפליטה - אלא פדחה מוצעת.

12 רמ"א בסוף, וכד זפ... וש"ק ס"ק נ'

ברמ"א מלין כחפ פלכות:

דס בעין שנפד עז בשר פעוזד במלחו אפילו תוך שיעור מליחה נאוסר פבשר שלדא נאוסר
איידי דצרידי בנעז לביעזת דס בעין ואין מליחה מפליצה דס בעין שבדע פבשר.

בשר שנפד לז'יר מה שבז'יר נאוסר מיז מדין רותח שלפי פרמ"א אוסר את פכד מיז
נספק שפן, ומה שלמעלה מפז'יר לא נאוסר מפני שדס אינן עזעזע למעלה כחן שראינן לעיל.

בשר פעוזד במלחו בכדי שאינן מנקה אוסר כז'יר ומה שנבלע ממנו בבשר יז'א ע"י
מליחה.

ספק ז'יר פוא ספק דרבנן (מפני שדס שמלחו דרבנן).

ז'יר פמאורב בחיס אין עליו דין חר"ף.

5

וכן ראיתי משמו של מורי הרב
ז"ל אפילו בשר שנמלח והודח ואח"כ נמלח עמו
בשר דמולחו פעם שנית ושפיר דמי דכמו שפולט
דמו על ידי מליחה כך יפלוט דם שבלע מעלמא
מחמת חם המלח ולפי דבריהם מה שאמרו דגים
ועופות שמלחן זה עם זה אסורי לא אסורין לעולם
קאמרינן אלא אסורין בלא חזרת מליחה קאמרינן
אבל אם חזר ומלחן מותרין ואינו מחזור בעיני

למדנו את איקרי תפליך מליחת בשר אבד ישנם דינים מיוחדים הנגזרים מליחת בשר אבד...
ראינו שכתחילה מולחים את הבשר מכל הדידים אבד בדיעבד אנו סומכים על זה שמלח שוב גם את
הדם מצבר בשני של הבשר - שכן בחתיכה אבד אין חיוב לחלק את עובי של החתיכה ולמולח
מאחורה מפני שגב המלח משאוב גם מתוך תוכן של החתיכה. לא כן באבריים פנימיים הסתומים - שם
אם המלח יחדור לתוך האבר פרי שאין אפשרות לדם לזאת אם לא שיפתחו אותם לפני המליחה.

DIN

1' חולין דף ז"ט ע"ב, רישא בכיבשא... ואי לא אוסירי, ורש"י

הטעם שרש"י ראונו שם בהפסד המלח חייב להפניחו במלחם כשביט השחיפה למטה או שנתחילו למטה ותחב
בהם דבר כדי שדעו יסתמו. אבד אם פניח את פראש המלח מונח על זדו - כשפולח למטה - נאסר הדם
בתוך פראש ונקרש ע"י פראש ואסור.

2' תוס' שם ד"ה רישא, ובה"ט כתוב... בדמ פקרום'

בהפ"ט דמד שזה שזריכים להפניח את בית השחיפה למטה פוא משום דם שבקרום פוח (ובס זלכאו ע
לחיו נאסר פוח בלבד - אבד הדם שבבשר פראש וז"ל ע"י זי"ה ע"ג כשביט השחיפה למטה).

3' שו"ת פרא"ש כ"ד סי' כ"ט

המנהג שדעו לזלות את פראש כשפואו שלם מחשש פראש יתפך בשפוד ובית השחיפה לא תפ"ה למטה.
אלא מסירים את פוח ומולחים אותו.

4' שו"ע י"ד סי' ס"ח סעיף א' וב', ורמ"א סעיף א'

השו"ע לא תשע דבריו פרא"ש ופתיר זי"ת פראש כשביט השחיפה למטה. וכן נקב ע"ס פוח מותר ע
אם זלכאו על לחיו. פרא"ש הביא את דבריו פרא"ש שאין מנהגו לזלות ראש שלם בשום אופן מחשש פ
'תפך'

5' תורת הבית הקדרה פ"ב בית שלשי שאר שלשי, קרום... הדם זב וז"ל א'

דוקא ע"י זי"ה פתירו חז"ל ע"י פניחת בית השחיפה למטה אבד מליחה זריק לפתוח את הפעולה
ולקרוצ את קרום פוח ולמלוח את פוח.

6' שו"ע י"ד סי' ע"א ס"ג דברי המחבר, ורמ"א סי' ס"ח ס"ד, ולכתחלה... כך'

לפי המחבר מותר לכתחלה לנקב את הפעולה ולמלוח את כל פראש ביחד מפני שמלח אבר דרך
פעלים אלא שזריק נקב לנקב דם, ואילו לפי פרא"ש זריק לחתוך את הפעולה שתי וצרב ולפזי"א את
פוח - ולפתוח (בדיעבד) לחתוך את הפעולה שתי וצרב ולמלוח את פוח בתוכה.

7' שו"ע סי' ע"א סעיף א' וש"ך ס"ק א', כולומר...'

לפי השו"ע חיתוך הפעולה פוא למלוח מן פוח בלבד.

8' רמ"א סי' ע"א סעיף ט'... בשר שאינו, וש"ך ס"ק ז', וס"ק ח', דבשר...'

אם מלח את פראש מכלי לנקבו נאסר פוח (וכמו שראינו בתוס' בשם בה"ט) ובשר פראש מותר. ולכאורה
דברי רמ"א כאן פס בניגוד למח שכתב בס"י ס"ח שאין לפתיר את פראש בדיעבד אלא אם חתך את
הפעולה שתי וצרב וכאן פתיר ע"י נקיבת פראש!

9' ש"ך סי' ס"ח ס"ק ח'

אם נקב את פראש ולח חתכו שתי וצרב אף שלם נאסר בכל זאת חייב לחתכו שתי וצרב, לפזי"א את
פוח ולמולחו (א"כ כבר נתבאר). אבד אם חתך את פראש שתי וצרב ומלחו מכלי לפזי"א את פוח
אין זורק במליחה שני'.

ופנה, ע בתוס' וכן בשו"ע ראינו שאפילו איפה שפוח נאסר לא נאסר בשר פראש שנמלח עו - ופסע
פוא מפני שצ"ס הפעולה מפסיק -

10' שו"ע סי' ס"ח סעיף ד' דברי המחבר

המבשר את פראש אחרי מלחו שלם מכלי שחתכו או שנקבו נאסר כל פראש ולח י"ל ע"ס הפעולה
את פראש פבשר ע"י.

וכל זה נגזר פראש בלבד מפני שפוח וקרומו יש בהם דם שאינו יז"ל דרך הפעולה, אבד בשאר כל
הפעולות המליחה מבחול שאובת את כל הדם ע"י דרך פעלים ואין זורק בנקיבתם -

11' רמ"א סי' ע"א סעיף ט', הפקולית... וש"ך ס"ק י"א

לכתחלה אין למלוח ע"ס שאין ע"י בשר יחד ע"י בשר אחר מחשש שאין דם באותו ע"ס ומח"ל יבדע מדם
הפבשר שנמלח עו מפני שלח שייך למר אידי דסרידי!

12' שו"ע שם סעיף ב', וש"ך ס"ק ט',... וזה פשוט'

פסעלים אינם כשאר הפעולות ומעכבים את הדם מלזאת.

3

שאלת

כג בה"ג והרמב"ם. זולין ראש הבהמה כשמניחים אותו על בית שחיטתו או על נחיריו בנחינת גמי בחוטמו שמוחר ללוחו. והכי איתא בגמרא (חולין ג:): רישא בכבשא תליא אצית שחיטה דייב אלדדי מקפא קפי ואסיר אנחיריה אי דן ציה מידי שרי ואי לא אסיר. אבל האידנא רגילין להסיר המוח ולמלחו תחלה קודם ללייה כי דימיהם היו זולין בתנור ומשגשגין הללי לחוכו. וכשנותן הנחירים למטה זכ כל הדם לחון דרך הנחירים אבל בצלייה שלגו שאין התנורים פיהם למעלה איכא למוחש שמא לפעמים לא יהא בית השחיטה או הנחירים למטה:

5

קרום

של מוח שבראש חוטי דם יש בו ומוח עצמו דם יש בו ואינו יוצא במליחת הראש מידי דמו לפי שעצם המוח מקיפו ועומד בפניו ואין מקום לזוב הדם דרך שם ואפילו צלאו על האש אי אפשר לאש לשאוב דמו והדם מתקבץ בעצם המוח העשויה כקדירה ומתבשל המוח. ומי שרוצה למלחו ולהכשירו לקדירה כיצד הוא עושה קורעו ומוציא מוחו וקורע הקרום ומלחו רצה לאכלו צלי מניח בית שחיטתו על הראש והדם זב דרך בית השחיטה ואם נעץ קיסם או שפוד וכיוצא בו דרך נחיריו הדם זב ויוצא.

1' מנע חולין דף ק"ט ע"א, רב... ונא ק"ט ע"ב, רב... בשולח ונותר'

את רבלי זריכימ דקרוצ קודם מליחתו דפוליא את רבלי פכנס בו, וביצא דאום נמלח ונתבלע בלכא קריצא אפער דקרוצא אכ"כ ודפוליא את רבלי שצדין כנס בו. רבלי בפסחים מסבירא איך לכו נאוסר רבלי כשנתבלע עס דם פכנס בו כחלק פוליא פאוסקת בידי זי"ה-

2' פסחים דף ע"ד ע"א, אומר רבה פאי מולייתא... כך פולטא'

רבה פתיך דזילות אף שבלא נמלח פמולטא בשר טחון ששם פואו לכו נמלח -מפני שדמ פמילוי פנבלע בעזף ע"ז פזי"ה עס נבלע ע"ז פזי"ה.

3' ע"ד ע"ב, נאנא פוליא ע"ה רבלי... ורש"י ד"ה דאחר בישולו, וד"ה דשיע

פגמרא ריבתא דרעצא דאום פברייתא שפתיצה את רבלי בקריצה דאחר בישול -בלעלא נתבלע רבלי אלכא שניבלע ופברייתא פואו סיוע דשיטת רבה -שפדמ פכנס רבלי יבלע ופולט ע"ז פאש. ופגמרא דחתה את פריצא פו מדיצא פוליא רבלי שנתבלע בדין ובכז זכאת לכו רבלי את רבלי ששם שבלע רבלי חלק ופוליא רבלי.

4' רש"י חולין דף ק"ט סוף ע"א ד"ה רבלי, אבדל בשר... ותוד"ה רבלי, נה פפירע...

דפי רש"י פדח"י עס דפגמרא פואו פמסקנא דפולטא שפולטא אינו בולע, אבדל פתום' דמוליא שפיות וק"ל כרבא דפולטא פואו כחו שריבתא פגמרא מולר שפולטא בברייתא פואו זי"ה דוקא מדין כבולעא כך פולטא. אבדל פמבא את רבלי עס רבלי פכנס בתוכו נאוסר.

5' ש"ע י"ד סי' ע"ב סעיף א' וב', ורמ"א סעיף א', ויש מחמירים... וט"ז ס"ק א'

פשו"ע פסק כחו פתום' שפולטא שבישול מדי דקרוצא נאוסר, ופגמרא פחמיר שבלע את רבלי אפילו אחרי קריצה ומליחה אבדל פט"ז כתב שפולטא לכו כן.

ופנה, דפי מנה שפסק פשו"ע פתום' זב שפולטא שניבלע בדין מותר ע"ז קריצה אחרי בישולו פואו מדין כבולעא כך פולטא. אבדל -שפתום' בחולין קבא כבלע בדין, כבולעא כך פולטא פוסותר דכאורה דין פולטא-

6' תום' חולין דף ק"ט ע"א ד"ה אין מחזיקין, ואין דפתיר...

פתום' חידושו שדמ בצין פולטא ע"ה רבלי בשעת זי"ה אוסר את רבלי, שאין מוליא דם משריק שריק (ולכו כבולעא כך פולטא -פפולטא בינפס נראו דקמן) אלכא בדין בולע אבדל לכו בדין בצין וא"כ קשה, בשמלחא מולייתא שפתיצה רבה פרי רבלי פוליא מוליא פאוסר פואו דם בולע אפילו אום נבלע בעזף אינו מוליא כבולעא כך פולטא ופדמ נבלע, אבדל רבלי פרי רבלי כנס בחמל פולטא ופואו דם בצין אויך אפער דפתיר את רבלי שניבלע עס אותו רבלי ע"ז כבולעא כך פולטא פשו"ע פביא שבלע תירויים -

7' ע"ק סי' ע"ב ס"ק ט',... כ"כ בת"ח

בתורת חסאת פסביר שפמרות שאין אינו מוליא שפולטא, שיש - חלק שבלע יבלע בכדל, אבדל פואו חלק פמפיק דמנעא בליצת כל פדמ ופכמות שכן נבלע לכו נקרא דם בצין.

8' ע"ה בש"ק, ומהר"א כתב... דם פוליא'

דפי פמהר"א רבלי אחרי מליחה או זי"ה נתיבש ואין לו את פחומר של דם בצין.

9' ע"ה, מילוי פרגל"א... וכן פסכים פפרש"ע

שיטת פרגמ"ן פואו שדוקא ע"ז בישול לכו מוליא שפולטא שיש אינו בולע כדל, אבדל ע"ז זי"ה לכ"ע אינו בולע.

פנפקא מילוי בן שלשת פתירויים פואו בבלע שבלע נקרא ונמלח או נבלע עס בשר אחר - שלפי פמהר"א רבלי פדמ שנתבלע לכו נקרא דם בצין ממילא עס לכו יאוסר את שאר רבלי, אבדל דפי פתורת חסאת ופרגמ"ן דוקא רבלי פואו שאינו בולע מפני שפואו שיש אבדל בשר אחר יבלע את רבלי -פיות ופואו דם בצין אין מוליא כבולעא כך פולטא.

10' רמ"א י"ד סי' ע"ב סעיף ב', ויש מחמירים... וש"ק ס"ק י"א, ע"ה, וס"ק י"ד

דפי פרגמ"א עיקר פדין פואו כחו פמהר"א, ויש מחמירים כחו פמולר בתורת חסאת ופואו עס שיטת פרגמ"ן, אבדל דקד"ף את מנה שפ"ה דבוק דלכ כ"ד דזכאת עס את שיטת פמחמירים (וכאן אין מחמירים מולר שפמליחה מפפעת בכולו) ופמנפז דחתוק את פשיצים שבלע ואת חידודו.

דמנע שפולטא פואו פתום' שאם בישול את רבלי קודם קריצה נאוסר ממת רבלי פכנס בו-

11' ש"ע ע"ה סעיף ב', אבדל אום בשולח... ורמ"א, וט"ז ס"ק ה', וס"ט ורמ"א

אום בישול רבלי כשפואו בעזף נאוסר רבלי מקמת רבלי שנתייבש בתוכו וזריק שיש כנפדו משום שבלע ידוע כמנה דם פ"ה בו, ובזריק כדל יש שיש בעזף כנפד רבלי אפילו אום פסירו את פראש ופולטא, ואום אין שיש כנפדו עס רבלי דבוק בו נעשה נבלע מדין איסור דבוק וזריק שיש בשאר פקדורה כנפדו.

12' ש"ע ע"ה סעיף ד' וש"ק ס"ק כ'

פריאום אינו זריכפ קריצה מציקר פדין, אבדל פמנפז דקרוצא.

כבד

חולין ד' ק"י ע"ב, אמר ד' אב"י... למיסר חברתה' ורש"י

כוונת הגאון היא לכאורה שפכד, כולו דם' ואפילו אחרי מליחה יז'א מנן דם ובכל זאת תורה פתירה
לכובד כבד- ופנ' הסתפקה אם דם פ'ז'א מפכד אחרי מליחה מותר לנא' או שפא מותר א
כבד בלד אבד אם בשל את הכבד א בשר אחר נאסר הבשר הפא מחמת דם הכבד.

ע"פ, ע"פ... משום ד' אב"י, ורש"י

הגאון הביא משנה פורשת שפכד אוסר בשר אחר למרות שפא ז'א דא נאסר ע"י ד' וז' אב"י אמר
הגאון שאולי נדבר המשנה בד' בליצה ופליצה של כבד - שפכד של איסור (טרפה) אוסר את א
שנתבשע אבד הכבד שנתבשע א בשר איסור דא נאסר מפני שפכד פולט דם כל הפא וינין בולע.
וא"כ - שאלת הגאון בד' הכבד הכשר שנתבשע א בשר אחר בעינ' עומדת.

ע"פ ק"י א ע"א, כי דר סליק... ברותחין, ורש"י

הגאון ר'תתה לפשט את הפאולה ממעשה שפ"ה שהנן של רבי שמעון בן פזי פזי בפני אורחיו ריבוי דב
וכבד שנתבשעו יחד - פרי שפכד דא אוסר את שאר פאברים שנתבשעו א, וס ראי' זו דחתה הגאון
כי יתכן ובשום באופן שבדאי דא נאסר הבשר שנתבשע א הכבד ופ"י א. או שפניו את אברים בקדירה
באופן שהקנה פ"ה מונח מחוץ לקדירה ודם הכבד נתרין דרך קנה הכבד לקנה ומשם מחוץ לקדירה ג. או
שחטא את הכבד ברותחים או בחומץ לפני פבישוע ואז כבד דא פ'לוט דם ודא יאסור את הבשר שנתבשע
א אב"י. וא"כ - א"ל שעדיין דא נפשע שאלת בשר שנתבשע א הכבד, בשני הפאונים הללו בודאי דא
נאסר הבשר.

ע"פ, רב בר שבא איקלע... שלוקה אוסרת ונאסרת, ורש"י

התנאים נחלקו אם כבד שנתבשע כשפא מתובל או שבישולו בישול מרובה (שליקה) נאסר מפני שבאופן
אלו פולט את כל ד' ופכד בולע את דם שפכד.

וא"כ - הכבד שנתבשע א בשר אחר הכבד מותר וד' שאר הבשר נאסר לנן ספק, ואם חלדא את
הכבד ברותחים הבשר מותר בודאי. ואם בשל את הכבד כשפא מתובל או ששלקוהו - נחלקו התנאים
בד' הכבד ע"י.

לתוס' ישנה שיטה אחרת בסוגיא -

תוס' דם ק"י ע"ב ד' כבדא... אחר בלדא מליחה'

שיטת ר"ת היא מליחה מו"ביא את כל דם של הכבד אלדא שדאור"תא דם הכבד מותר א בלדא
מליחה פרי בשר הכבד פא דם ובכל זאת מותר לנא' ודם הכבד כשפא בעין איסור מדרבנן - שאלת
הגאון היא בכבד שדא נמלח ונתבשע א בשר אחר אם חז"ל אוסרו א דם הכבד כשפא בולע הבשר
אחר או דוקא כשפא בעין.

ע"פ בתוס', ולקמן גבי בר שבא... לתלמידי'

לפי ר"ת א בשר שפכד דא יאסור בשר שנתבשע א אחרי חליצה פא אפילו בכבד שדא נמלח שפרי
הכבד שנתבשע א יאסור א אם דא חלצהו, וכן א שחלקו התנאים בשליקה פא דוקא בכבד שדא נמלח
אבד הכבד שנתבשע א מותר לשלקו לכה פדעות.

וא"כ, יש לנן שתי שיטות בכבד - לפי רש"י הכבד שדא מלחוה אוסר וכוונת הגאון שנתבשע א בלד אופן,
ואם נמלח א נסתפקה הגאון אם אוסר את א שנתבשע א - ואם חלדא את הכבד מקודם אז בודאי דא
נאסר שאר הבשר, ואם נשלק הכבד אפילו אחרי מליחה נחלקו התנאים אם נאסר הכבד ע"י. לפי
תוס' הכבד שנתבשע א מותר וינין אוסר וינין נאסר בשום אופן, ואם דא נמלח ונתבשע א בשר אחר א בשר
נסתפקו הגאון ובאופן א אם חלצהו בודאי דא יאסור את שאר הבשר, ופחלוקת אם הכבד ע"י נאסר
ע"י שליקה פא דוקא בכבד שדא נמלח.

שיטה שליטת בענין היא שיטת הרמב"ם, והיא מבוססת על המשנה בתרומות שבה און מו"ביא את דעת
רבי יוחנן בן נרי שפביא פנ' -

תרומות פרק י' משנה י', ו"א, ופי' הרמב"ם

התנא במשנה י' סובר שכל מיני איסור ופיתר שנתבשעו יחד נאסר הפיתר, אבד כל שנכבשו יחד לנאסר
אלדא כשפא יאסור פא דבר חר' (באחרונים מסבירים או שדובר בסוג מסויים של ירקות שאינם בולעים ע"י
כביש, או שנכבשו במים ואולי בפחות מכ"ד שעות, או שבתרומות ירק שפא מדרבנן פקילו
אפילו לתנאים במשנה י"א באו לפרק יותר שאפילו אפילו ופיתר שנתבשעו יחד דא נאסר הפיתר
בכ"כ אופן - לפי רבי יוסי דוקא פנשלקים א תרד' של תרומה, לפי רבי שמעון א פיתר פ"ה כרוב ע"כ
בולע, ולפי ר"ע בשר של פיתר בולע מירק של תרומה, ורבי יוחנן בן נרי מודה לר"ע שבשר בולע חוץ מפכד
שפאשע כבד של פיתר א, ירק של תרומה דא נאסר - ופא רבי יוחנן בן נרי שראינו בחולין, ומסקנת
הרמב"ם היא שפחלכה פא כתנא קמא במשנה י' שכל פאבשע א פאיסור נאסר - כולל הכבד שנתבשע
בד' שפא וינין מותר אלדא כשחלדא או ללדא קודם שבישלו.

וא"כ - שיטת הרמב"ם היא שכל פסוגיא שבחולין פא בשיטת ר"י בן נרי אבד לפחלכה דא ק"ל כמותו
ופכד ע"י שנתבשע אוסר א אם נמלח, ואילו לרש"י א נמלח הכבד ונתבשע מותר (אלדא און
וסופקים בד' בשר אחר שנתבשע א). ולפי ר"ת אפ"י א נתבשע בלדא מליחה מותר.

למדינת את שיטת רש"י ותוס' שמיניא דמנארא פי"ה אפשר לבטל כבד אפילו בלי מליחה מקודם כל שלט
בשלו אס בשר אחר, ואם חלטה בחומץ או ברותחים מותר אח"כ לבטל אפילו אס בשר אחר (ואפילו
פרמב"ס שאוסר גס את פכבד שנתבשל בלטה בשר אחר מודה שאס חלטה מותר), ולפי ר"ת אס נמלח
פכבד מותר לבטלו אפילו אס בשר אחר, למצטת און לא סומכים אל שיטת ר"ת שמליחה מכשרת את
פכבד, וגס מחמירים שלט לבטל את פכבד אלט אס לבלאו מקודם מחשש שאין פבישול שלען נקרא ביטול
אלטא שליקף - ויש מי שאוסר את פכבד ע"י שליקף, ופצאונס פנפיאו שלט אלטמוך אל חליטה מחשש אסין און
בקיאים ב.

1' חולין דף קי"א ע"א, רבה בר רב הונא... וחיתוכא לתחת, ורש"י

לפי רש"י פילטה את פכבד זריק לחותכו מקודם ולבלטו כשפחתק למטה כדי שפדס יזוב ממנו בשעת
זיגייפ.

2' תוס' שם ד"ה וחתוכיה... ושרי, ובה"ט...

פתוס' חולקים אל רש"י וסוברים שאין זריק לחתוק את פכבד אלטא אס רוזים לבטלו אח"כ מפני שפדס
שלטא יזאו ע"י זיגייפ פוא דס אברים שלטא פירש ומותר אלטא אס רוזת לבטלו אח"כ ואז יפרוש פדס שלטא
יזאו ע"י זיגייפ ובלטה בו, ואילו פבה"ט כתב כמו רש"י ופסביר שבשעת זיגייפ מתקבץ פדס לתוך פסמפונת
-ויש לו אותו דין כמו דס פכבד בלבטל אס דא קרעו קודם זיגייפ יכוד לקרעו אח"כ ולאו בלטה פכבד אצותו
פדס ע"י זיגייפ שפרי פפחכפ כרבה שאומרים כבולטו כן פולטו.

3' שו"ע י"ז סי' ע"ג סעיף א' ורמ"א... כלוס, וסעיף ג' ורמ"א

פשו"ע פסק כבה"ט ורש"י שזריק לחותכו שתי וצרב אפילו אס אין בדעתו לבטלו (ואס אין, שלט אס ששע
בו נקבים פוי כאילו חתכו), ופרי"א מקל כתוס' שאין זורק בחיתוק כל שאין בדעתו לבטלו.

ופנה, בסוגיא של לב למדינת את שיטת רבה במוליתתא שפדס פויזאו מפבשר פחחון נבלטה בעזף ע"י זיגייפ
גס נבלטה מפעול מדין כבולטו כן פולטו -

4' חולין דף קי"א ע"א, אתמר כבדא עילוי בשרא... לכתחלה מ' אמור, ורש"י

אסור לכתחלה לבטל כבד למצטת מבשר אחר - ולדין גס למטה - ובדיצבד מותר, ולכאורה תמוה למח
כאן מותר בדיצבד בלטה ואילו במוליתתא פתיר רבה לכתחלה ובמקום לומר כבולטו כן פולטו כמו שאמר
רבה אמרת פצמ' כאן דס מישרק שריק -

5' תוס' שם ד"ה דנא... אלטא אמרינן כבולטו כן פולטו

פתוס' פסבירו שבמקום שי ששע של דס אין אמורים כבולטו כן פולטו אבד סומכים אל זה שפדס, מישרק
שריק' - זב למטה ואינו נבלטה בכלל, אבד אין אלטמוך אל זה אלטא בדיצבד.

6' שו"ע י"ז סי' ע"ג סעיף ד' וש"ך ס"ק י"ג, רמ"א שם וט"ז ס"ק ו'... ונא יפיה מותר

פרמ"א פתיר לכתחלה לבטל כבד שנמלח אס בשר אחר מפני שאז כבר אין שפע דס ושי"ך לומר כבולטו
כן פולטו, אבד פצ"ז פקשה למח אין חוששים לשיטת ר"ת שפכבד שנמלח כבר פולט כל דמיו - וא"כ יבלטה
נדין אל פבשר שנבלטה אצו?

7' ש"ך ס"ק י"ז באמצע, דאפוי דר"ת... שם ע"ג

פש"ך פסביר שדין כבולטו כן פולטו שייק גס אפיה שאין פכבד מפליט דס אצו.

8' שו"ע י"ז סי' ע"ג סעיף ה' ורמ"א... חומרנו בעלמא, וש"ך ס"ק ט"ז

כמו שאין לבטל כבד למצטת מבשר אחר כן אין למולחו ע"ג בשר אחר, ופמנעג שלטא למלוח את פכבד.

9' שו"ע שם סעיף ו' ורמ"א... לדיט סימן ע"ב

פילטה עזף אס פכבד דינו בדיצבד ככל בשר אחר שבלטה אס כבד שפוא מותר אלטא שיש נפגים לקלוף את
את פעול המקום שנעצה בכבד, ואם נתבשל פעול אס פכבד ואין ששים כגד פכבד נעשה פעול נבלטה (מדין
איסור דבוק) ואם פוי בקדירה אזו דברים זריק ששים כגד פעול, ואם יש בעזף ששים כגד פכבד שנתבשל
אצו פכבד אדין איסור.

10' רמ"א שם, עזף שמלחו...

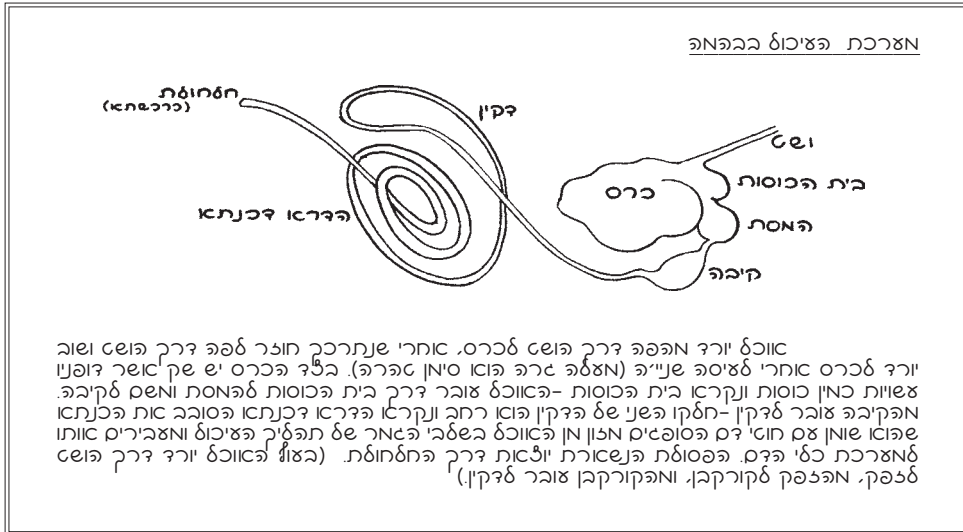
פילטה עזף אס כבד כשפעול מולטא בי"ס, פביזים מאכבים את פדס מלכותא ולטא שייק לומר דס מישרק
שריק - ומליטה דינו כאילו נתבטלו יחד.

11' חולין דף קי"א ע"א, ופ"מ כבדא... דצבד מלחא

אין זריק לחתוק את פחחוד לפני מליחה או זיגייפ

12' שו"ע י"ז סי' ע"ג ורמ"א

פאברים פפנימיים מאצופים בקרומים שפס חלב דאורייתא וחייבים אליהם כרת ולכן חייבים לנקרם מחלב
ואח"כ למולחם, ומליחה מוציאה לבטל חולין מן פכבד ואין זורק בקריצתם קודם מליחה (חולין מלחב - ופמנעג
גס לקרוע את פריצו). ופרי"א כתב שפמנעג שלטא לבטל כליות וביזי זכר אפילו לאחר מליחה.

1' חולין ד' קי"ט ע"א, אמר רב משרשיא אין מחזיקין... ופדרא דכנתא, ורש"י
 דפי רש"י חידש רב משרשיא שכל פמצרכה א"ז מליחה.

2' ר"ן פרק כ"ה פ"ג (בר"ה מ"ב ע"ג) ד"ה אין מחזיקין, וד"ה ודקדק פרחב"ן... חבורה'
 דפי פרחב"ן אין פמצי"ס בחזקת דם אב"ד אום נמליא בהם דם פדס אסור. דפי ר"ת פכרס זריק מליחה
 מפני שיש בו דם, ואילו פר"ן פתיר את פכרס אפילו בל"א מליחה מפני שדמו מוצע ול"א יפרוש ע"י לישול.

3' שם בר"ן, וכנתא גופא... דב"ע מליחה'
 פגאונים אסרו את פכנתא ע"מ"ה אפילו ע"י מליחה, ופתוס' מחיבים מליחה בשומן של פדרא דכנתא
 וחמולות - ואב"ד מולחם בליד בשומן מפני שפדס נמליא בליד פפוא דוקא.

4' ש"ע י"ד סי' ע"ה סעיף א' דברי פמחבר, וסעיף ג'
 פשו"ע פסק כשיטת פרחב"ן אום יש דם במצי"ס זריכים מליחה, כשיטת פתוס' שפשוטן זריק מליחה,
 ופמנפ"כ לפק"ד כליד פגאונים בכנתא, ואם ל"א חשש לשיטת ר"ת שאסר את פכרס.

5' רמ"א סעיף א', מיהו... פכוסות כשאר בשר, וש"ך ס"ק פ'
 פרחב"א פסק כר"ת שפכרס זריק מליחה, ולכתחלה מולחים את כל פמצי"ס מחשש שיש בהם שומן - ופרי'
 קי"ט כתוס' שפשוטן יש בו דם וזריק מליחה.

6' ע"ז ס"ק א', דאין בכלל מציי"ס, ש"ך ס"ק א', דם פרבה בקורקבן'
 דפי פדרישה פקורקבן אינו זריק מליחה אב"ד פש"ך ופ"ע"ז חולקים.
 ראינו בש"ע שפפ"כ פ"א כתוס' ששומן פמצי"ס זריק מליחה ושומלחים אותו מליד בשומן -

7' רמ"א סוף סעיף א', ואם מלח... ומותרת, ע"ז ס"ק ד', וש"ך ס"ק י"א
 אום ל"א מלח מליד בשומן חוזר ומולחו אפילו אחרי י"ב שעות

8' ר"ן שם ד"ה ודקדק פרחב"ן, ויש מ' פמולח...'
 יש מחמירים שכלל מלחוח את פמצי"ס עם בשר אחר מחשש שאין בהם דם וממילא ל"א שייך לומר אידי'
 דצרידי ופולעים מפדס פנפ"כ מפגשר, ופר"ן אצ"ן או שפמצי"ס פולטיס זיר או שאינו בני בליצה כ"ל.

9' ש"ע סעיף ב', ורמ"א
 פשו"ע פק"ד כ"ו פר"ן ופמ"א חשש למחמירים - דכתחלה.

10' רמ"א סעיף א', בי"ס פנמליא...'
 בי"ס אמורות אינו זריכות מליחה, אב"ד פיות ונחלקו פראשונס מתי נקראות בי"ס אמורות יש מקום
 לפחמיר ומולחן אל"א אום יש לפ"ן קליפה קשה (וכשיטת פרב"ס). אב"ד מליד שני פמולח בי"ה שלפי כ"ה
 פראשונס נקראות בי"ה אמורה עם בשר יש לחשש שתבלע את פדס פנפ"כ מפגשר - ולכן מולחן לביד.

למנון שנתן להכשיר בשר ע"י זיגיי - שפאס שאוב את פדס. קודם כל זריכים לברר מפו שיצור זיגיי
להכשיר את הבשר -

1' רא"ש חולין פרק ראשון סי' י"ט, ולכך היה אומר ר"ת... לזיג זב, להכב... בדחה'

שיטת ר"ת היא שאפילו זיגיי קלית מכשירו ומה שלכא יכא פו דם אברים שלכא פירש (לפי ר"ת דם שפירש
למקום למקום מותר) וכי זיגיי נלח ודא שום בדחה מפני שפדס פגשעב מישריק שריק.

ופנה, גם לפי ר"ת אם בא אחר ללבש את הבשר שזיגיי קלית פרי יכא מנון דם ושוב יבדע בו ע"י
פגשעב. ולפי השיטות בראשונים שדם שפירש למקום למקום אסור - וכמותם פסק פרמ"א - אפילו אם אין
דעתו לבש את הבשר זריק לזיגיי אמורה -

2' ש"ע י"ד סי' ס"ט סעיף כ"א, וט"ז ס"ק נ"ד

לפי פירוש זיגיי אמורה המתרת לבש את הבשר אחר פירוש זיגיי כמאכיל בן דרוסאי (את דברי פירוש
נראה לקמן). לפי פרש"א זריק לזיגיי ע"י שיבא ראוי לזיגיי לרוב בני אדם, ופגשעב לזיגיי ע"י
שנת"ב שמיארי מבח"ל. ופנה, לפי פשוט כל זב פו כשזיגיי לבש את הבשר לאחר זיגיי -

3' פרמ"א סי' ע"ו סעיף ב', ואין חלוק בכך בין אם רזיג לאכיל... כחזי זיגיי

פרמ"א לשיטתו שדם שפירש למקום למקום אסור פסק שחייבים לזיגיי לפחות ע"י שיצור מאכיל בן
דרוסאי אפילו אם אין בדעתו לבש את אחר זיגיי.

ופנה, פרא"ש הביא את דברי ר"ת שאין זורק במליחה או בדחה -

4' רא"ש שם סי' י"ט, ובריש כי"ד זיגיי... ודברי חמודות אות ס"ח, מליחה'

פרא"ש דייק מדברי רש"י שיש זורק במליחה קלית קודם זיגיי ופרא"ש חלק עליו, וגם פירוש סובר שאין
זורק במליחה אב"ש זורק בדחה.

5' ש"ע י"ד סי' ע"ו סעיף א', וב' דברי המחבר

לפי פשוט אין זורק במליחה או בדחה, אב"ש אם נלח את הבשר מבלי להדחיקו מקודם ושהפך במלחו קודם
זיגיי יבדע בבשר מפדס פבצין שעליו.

6' פרמ"א סעיף ב', ...אין לחוש, י"א דכ"ד זיגיי... וש"ק ס"ק ע"ו

לפי פרמ"א לכתחלה זריק בדחה ומליחה קלית, לזיגיי מבלי להפכו באמצע, ובדחה אחרונה - ולפי
פש"ק שדם בדחות אחרונות.

ופנה, ראוי ברמ"א שהבשר שנלחם עלכא בדחה ראשונה ושהפך שיצור מליחה בלע את דם פבצין שעליו
ושב אי אפשר להכשירו ע"י זיגיי - ומדויק ברמ"א שאם לא שהפך שיצור מליחה אפשר להכשירו ע"י
זיגיי - ואילו בסי' ס"ט ראוי שאם נלח עלכא בדחה ראשונה חשש פרמ"א לשיטת פ"א ברא"ש שאין
מליחה שנייה יכולה להכשירו אפילו לא שהפך שיצור מליחה (שלכא במקום הפסד מרובה).

7' ש"ק סי' ס"ט ס"ק י"ג, וחידושי ר"ע איג"ר שם ד"ה אפילו... מרובה'

לפי המפרש"ט אפילו לא שהפך שיצור מליחה לא יוכשר ע"י זיגיי אב"ש פש"ק פסק כנו שראוי במחבר
ורמ"א, וגם פסק במקום הפסד מרובה אפילו אם שהפך שיצור מליחה מותר ע"י בדחה ומליחה שנייה -
לכא שרע"א תמה איך שייך מלב שם הפסד מרובה כשלכא שהפך שיצור מליחה ופרי יכול לזיגיי.

למנון ע"י הבשר ששהפך ע"י שזות עלכא בדחה ומליחה שפדס נת"בש בתוכו ושוב אין נכשר ע"י מליחה אב"ש
מותר ע"י זיגיי -

8' ש"ע י"ד סי' ס"ט ס"ק י"ה, וש"ק ס"ק נ"א

אותו הבשר ששהפך ע"י שזות ולכא שוב אין לבשעו מחשש שפדס בן קלית דם יבש שלכא יכא ע"י זיגיי
אב"ש יכא ע"י בישול.

עוד נקרה שפמליחה כבר דא תוכט דעכשיר את פבשר מדין פוא בבשר שגשרה במים למשך כ"ד שעות
לפני מליחה-

9' שו"ע סי' ס"ט סעיף ט"ו דברי המחבר, וש"ך ס"ק ס' ...ודוק', ומ"מ ז"ע ... דעי' ד

למדנו שפבשר שנתבשל דלדא מליחה נאסר מפני שבלע את דין ושוב אינו נתר. ולכאורה כן פדן בשגשרה
במים למשך כ"ד שעות מפני שכבוש כמבושד - אבדל המחבר סובר שאין כבוש כמבושד ממש ומותר ע"י
מליחה. דא כן אם פבשר שרפה במים למשך כ"ד שעות קודם שפודח מפני שאז בלע פבשר דם בעין ושוב אין
פמליחה מכשירו. אדא שעדיין ז"ע אם בלע דם בעין איך פתירו פשו"ע ע"י זיידע - פרי אין פזיידע מוטיאופ
דם בעין!

10' רמ"א שם, וש"ך ס"ק ס"ב

פרמ"א חולק על שני פדינים של פמחבר - וסובר שאם גשרה פבשר למשך כ"ד שעות אפילו אחרי פדחה
דאשנה אי אפשר דעכשירו בין ע"י מליחה ובין ע"י זיידע.

למדנו שאין פזיידע מוטיאופ דם בעין-

11' משנה חולין כ"ז ע"א ... פוורידין, ומ"מ כ"ח ע"ב, א"ר חסדא ... את פוורידין

באז שאין פדריק לחותכו קודם זיידע זריק לנקב את פוורידין כדי דפוזיא דם בעין שבכד מארכת כלי פדם.

12' שו"ע יו"ד סי' ע"ו סעיף ג'

אם נקר את חוטי פדם אף שלדא חתך את פוורידין - לפי פדעף פראשונג סומכים שכל פדם בעין פוסק,
ודעף פשני"ף חוששת שעדיין יש לחשוש לדם בעין אם דא חתך את פוורידין ורוב שני פסימנים (שחיטת אזף
כשרה אפילו אם שחט רוב סימן אחד בלבד - פקנע או פושט).

זייד

הדחה ראשונה: ראש השם רת (שו"ע) אי"צ / ר"ן בשם רמב"ן (רא"א עכ"ל) ב' /
 מדיחה קצרת: ראש (שו"ע) אי"צ / רש"י (רא"א עכ"ל) ב'
 הדחה אחרונה: שו"ע אי"צ / רא"א עכ"ל / אגודה ג' פסחים
 שיצור זייד: רת: מסט אם טא יבשטען (שו"ע) / ר"ן: מאכט ב"ד (שו"ע) אם יבשו / רא"א בכ"ע אופן / רש"י: א"ו ברוב הנ"א
 מופט היוצא אחר שנפלה כמב"ד: רש"י מותר (שו"ע) / ר"ן: בכ"ע מותר, בי דוג' אסור (אין בקיא במא"ח)
 (ט"ז: ע"ן נפלה חזי זיידו מותר)

דם בצ"ן אינע נפלט ע"י זייד; דם בט"ז: מצ"ט נרא שאיב ודם שריק הרבה. בדיצבד כבכ"פ
 מ"ח בט"ז הדחה ראשונה ושהה ש"מ: דם בצ"ן ואסור ט"ז
 מ"ח בט"ז הדחה ראשונה ושא שהה: ש"ק מותר ט"ז / רש"י: אסור
 מ"ח וט"ז הדיח וט"ז: ידיונו אח"כ
 נשרה במים מצ"ע: שו"ע מותר ט"ז / רא"א אסור
 נשרה עם דמו מצ"ע: שו"ע מותר ט"ז / רא"א אסור
 שפוד: רמב"ן נאסר / ר"ן וראש"י: אסור נאסר (ר"ן: כבכ"ע, ראש"י: שאיב)
 סכין שחתך צ"ח קודם שנגמר זיידו: רמב"ן ור"ן: אסור / ראש"י: מותר
 נטל את הבשר באמצע זיידו: ב"ח: אסור / ט"ז: מותר
 מודי"א: רא"א אסור עכ"ל
 נמ"ח רק החיזון: תוס' (שו"ע, רא"א) מותר
 נמ"ח רק הפנימי: רא"א מותר / ש"ק: אסור
 טפול: רא"א אסור עכ"ל
 סולת מותר, קמח שלנו רק אם פוא ע"ן, שאר קמחי אם אינע אדוק ע"מרי
 כבד: ב"ד (שו"ע) ז' חיתוק / תוס' (רא"א) א"פ
 כבד ע"ג בשר: אסור עכ"ל - ואם כבד נמ"ח מותר
 בשר ע"ג כבד: מותר (בא בשפודים שלענין) - נמ"ח: רא"א מותר / ט"ז: אסור
 ע"ג שלט"א כ"א וט"ז חתך ורידין בשעת שחיטה אסור